

PARZA (3) *sb f*

-ã- (3), [-a-].

sg G pãrz(e)j (1) *RejZwierc*, pãrzy (1) *GostGosp.* ◊ A pãrzã (1). ◊ [I parzã.]

Sł stp brak, Cn notuje, Linde także XVII w.

*Gotowany lub tylko zaparzany pokarm dla zwierząt domowych, zwłaszcza psów; canicae, far caninum, furfur de farre, sagina canum a. canina Cn (3) : Acz owá Dryakiew/ co iã z zamorza noszą w fáłeczkach/ ná to [gdy powietrze na owce przychodzi] ieft dobra: álbo więc Bobek z gorzałką w parzã miefzãiąc. *GostGosp* 104; [Iefzczé y od tego [kury] iáyca wielkie poniofã. Nátlucz fkorup z Greckiego nacznia/ miefzay on proch w otręby álbo wparzã Ięczmiennã/ dawayze im ieść. *SienHerb* 610a, 610a; Míanowãc w tym trzebã wyzłã/ W ten czãs gdy do parzey ciżbã *BielawMyśl* [B4]].*

*W porównaniu (1): zãfiawfzy chłop nie ma zãfiawku wżynãc áz będfie miał fprzëżay: bo gdy Pan załogã wfpomaga/ tedy tám nieprãwy iuż czeka iákoby pies parzy. *GostGosp* 162.*

*Wyrażenie: »tłusta parza« (1): [Ligurgus] Iednego gdy przywiedziono [mu charcięta] pułzczał do kotłã do tłuftey parzey/ drugiego pułzczał zã zãiącem złomiwfy mu nogę iz go zãwżdy vgonił. *RejZwierc* 28.*

*[Przen: Łakomy kãsek, coś dobrego do zagarnięcia dla siebie: [Mieczysław Stary] Kuiãwfkã naprzod ziemię/ Potym Mázowieckie kráiny pobràł/ w ten czãs gdy fie Lefzkowi Pánowie fãmy z łobã około tey parzey (iáko to więc bywa) zgodzić nie mogli *BielKron* 1597 138 (*Linde*); Chwalifzże ty to miły Oycze/ gdfie w rádách o Rzeczypóspolitéy ludzie zã chlebem idã/ á ieden drugiego pãrzã/ á pářã kuchennã iákoby zã nos wodzi. *SolikZiem* C3v.]*

ZCh